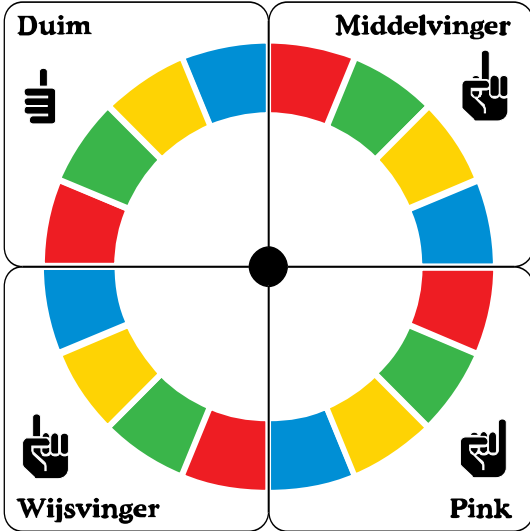
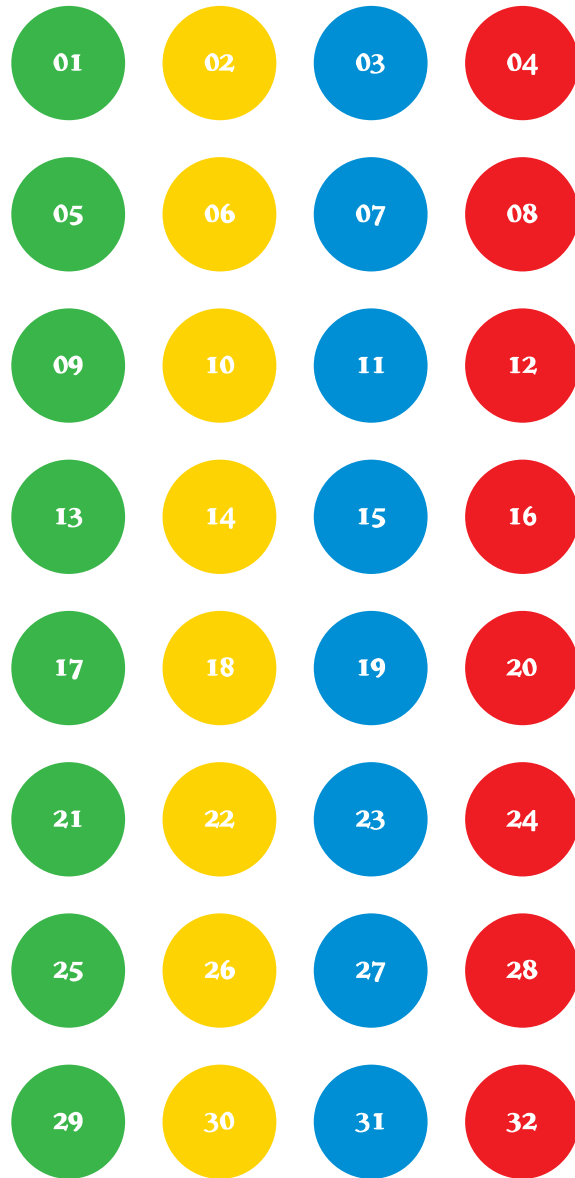

Inhoudsopgave

- 01 Inhoudsopgave
- 02-03 Intro
- 04-07 Rob Looman
- 08-09 Boter, Schaak & Eieren
- 10-13 Via Ventosa
- 14-17 Woonbedrijf
- 18-19 Andre Amaro
- 20-21 Mosaïque Vivant
- 22-25 UArchitects
- 26-27 Locografix
- 28-29 Senses
- 30-31 Spellen
- 32 Woordzoeker

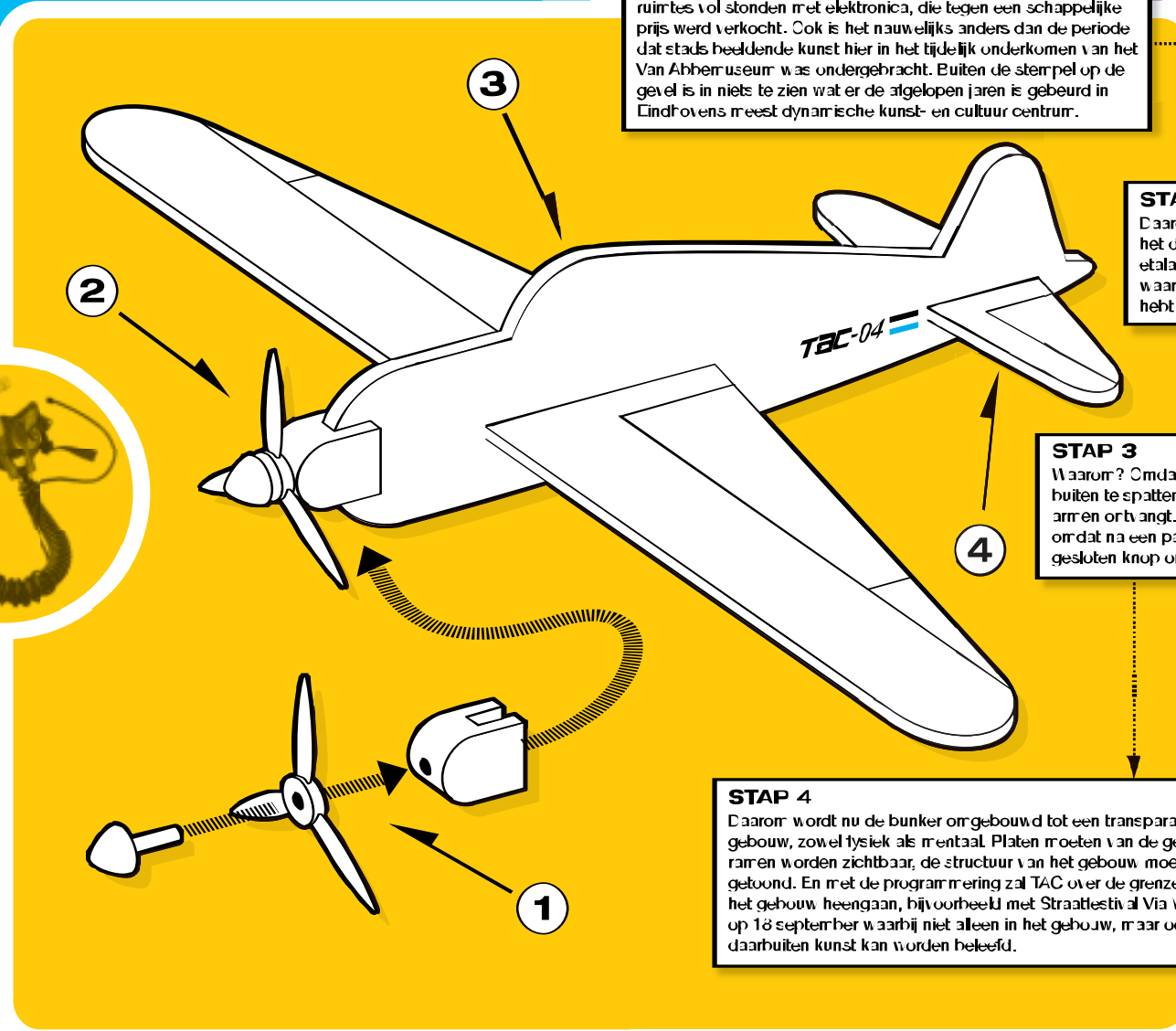
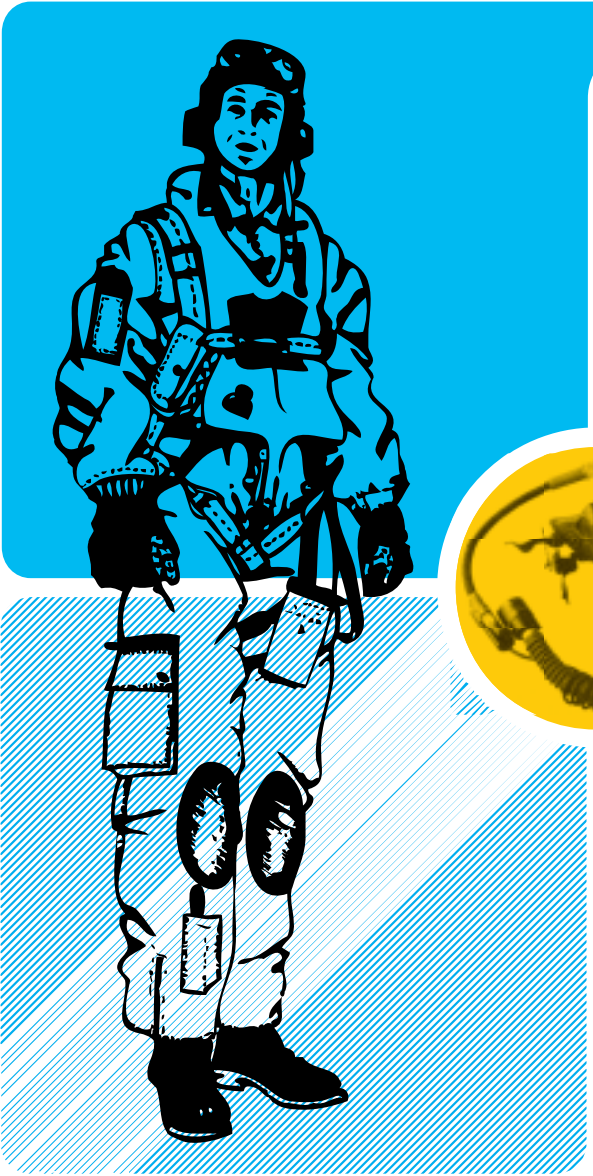
VANTAC IS EEN UITGAVE VAN TAC, TEMPORARY ART CENTRE, VONDERWEG 1, 5611 BK EINDHOVEN,
T 040-2461325, WWW.TAC.NU, INFO@TAC.NU. VOOR MEER INFORMATIE OVER DEZE PUBLICATIE: VANTAC@TAC.NU

HOOFDREDACTIE EN ORGANISATIE IOKK DARMEN (STADVIS) EINDREDACTIE CHRIZ VAN DE GRAAF TEKSTREDACTIE CHRIZ VAN DE GRAAF BEELDREDACTIE JURGEN VAN ZACHTEN (LOCOGRAPHIX), IOKK DARMEN TEKSTEN CHRIZ VAN DE GRAAF, RACHEL SLOVEN, ESTHER FRANSZ, JULCO TRIMMERS, HISSIE, RUPPE, WIKKE PICTURS, BOB DIFELMAN, ONNO PIETRIJNGS ONTWERP BASISLAYOUT MARIËLLE MIJS (MADE IN HOLLAND.NL) GRAFISCH ONTWERP JURGEN VAN ZACHTEN EN JORIS HOOGENDOORN (LOCOGRAPHIX) ILLUSTRATIE OMSLAG LOCOGRAPHIX FOTOGRAFIE BRAM SAÏYS, ROB STORK, NORBERT VAN ONNA, JURGEN VAN ZACHTEN, IOKK DARMEN DRUK PLANTJINCASPARIE PAPIER SCHNIJDERS PAPIER BENELUX BINDING NADRUK BV OPLAGE 2500

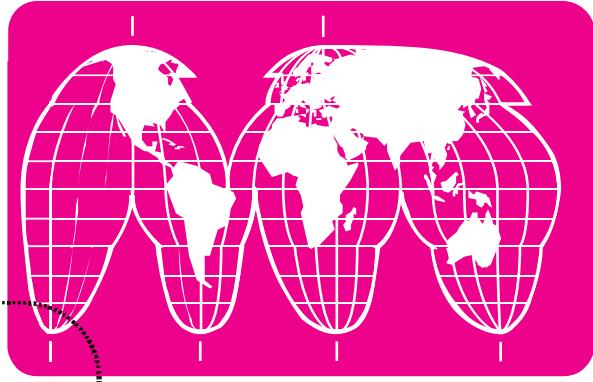
ALLE ALTIJDSRECHTEN (TEN ANZIEEN VAN OERINHOUD) VAN DEZE PUBLICATIE WORDEN UITDRIJKELIJK VOORBEHOUDEN. DEZE RECHTEN AFRUSTEN BIJ HET TEMPORARY ART CENTRE C.O. DE BEIJERHOFDE ALTIJD.

Slaat haar vleugels uit...

STAP 1
 Vanaf de Vonderweg kijkend naar het TAC-gebouw, verradt niets wat er gaande is achter de gevel van de voormalig Philips Personeelwinkel. Het is nauwelijks anders dan de tijd dat de ruimtes vol stonden met elektronica, die tegen een schappelijke prijs werd verkocht. Ook is het nauwelijks anders dan de periode dat stads beeldende kunst hier in het tijdelijk onderkomen van het Van Abbe museum was ondergebracht. Buiten de stempel op de gevel is in niets te zien wat er de afgelopen jaren is gebeurd in Lindendreef, meest dynamische kunst- en cultuur centrum.

STAP 2
 Daarom gaat TAC zichtbaar worden, opent het de deuren, laat het de frisse wind door ramen en deuren waaien, wordt het een etalage plus; een etalage waar je niet alleen naar kan kijken, maar waar je uit kan pakken wat je bevalt en achterlaten wat je over hebt. TAC toont haar schone gezicht aan de stad.

STAP 3
 Waarom? Omdat de levendigheid in het gebouw spreekt naar buiten te spatten. Omdat een goede gastheer zijn visite met open armen ontvangt. Omdat we de culturele weldaad willen delen en omdat na een paar jaar van groeien TAC nu gaat bloeien – uit de gesloten knop ontvouwt zich een bloem.

STAP 4
 Daarom wordt nu de bunker omgebouwd tot een transparant gebouw, zowel fysiek als mentaal. Platen moeten van de gevels, ramen worden zichtbaar, de structuur van het gebouw moet getoond. En met de programmering zal TAC over de grenzen van het gebouw heengaan, bijvoorbeeld met Straatfestival Via Ventosa op 18 september waarbij niet alleen in het gebouw, maar ook daarbuiten kunst kan worden beleefd.

For your protection
 Please do not remove this card from the magazine

TAC-04
 707-737-747

Zoektocht van een rechtgeaarde chaoot

**De verwondering, de schoonheid,
is wat Rob Looman laat zien.
Dat wat puur is, dat wat echt is,
dat is wat hij zoekt.
En dat is precies wat hij gaat vinden.**

'Ik heb nog wel even opgeruimd voor je kwam', zegt Rob Looman, dertig lentjes jong, als we in zijn atelier staan. Schilderijen staan achter en schuin tegen elkaar, leunend tegen de muur, tekeningen liggen als losse flarden opzij geschoven op tafel. Tubes verf liggen verspreid op tafel, op zijn bureau, in de kast, in de vensterbank. Hij is een chaoot, maar zoals elke rechtgeaarde chaoot weet hij, en alleen hij, waar welk schilderij staat. Als we praten over zijn werk dat zo wanordelijk over de ruimte staat verdeeld, weet hij steeds achter een stapel canvassen, precies dat werk te vinden dat laat zien wat hij eigenlijk wil zeggen.

Aan tafel schenkt hij koffie in. Nauwkeurig verdeelt hij het zwarte, dampende vocht over twee bekers. Hij geeft zichzelf minder. Zijn brede glimlach verradt een verontschuldigende schaamte. Zijn open, smalle gezicht, behangen met dunne baard, toont een jongen die nog steeds bezig is man te worden, of een man die ontzettend geniet van zijn jongensachtige dromerigheid. Hij zit ook nooit lang stil. Hij kan opgeslokt worden in een gedachte waar hij, starend naar het plafond, in verdwaald, om kort daarop op te staan en uit een hoek weer een afbeelding op een scherp hardboard, een blaadje of doek te pakken.

Vrijheid

Vanuit Zevenaar ('vlakbij Arnhem, niemand weet waar dat ligt') kwam hij naar Eindhoven, zelf nog niet wetend wat hij wilde. Hij dacht aan Bouwkunde. Maar daar kwam hij snel van terug. De Design Academy leek beter bij hem te passen. 'Op de open dag zag ik wat tekeningen liggen, en ik dacht 'okee, daar kan ik wel wat mee'. Maar na drie jaar ben ik daar weggegaan. Ik kon me niet vinden in de opdrachten en het modelleren naar bepaalde regels. Ik zocht vrijheid en die kon ik daar niet vinden.'

Die vrijheid heeft hij zich nu eigen gemaakt. Maar met vrijheid komen andere problemen om de hoek kijken. 'Stiekem heb ik altijd wel gedacht kunstenaar te zijn, maar als je die status eenmaal aanmeet, komen ook de verwachtingen; dan moet je het opeens waarmaken.' Gek genoeg belemmert hem dat weer in de vrijheid die hij zo hard nodig heeft en die hij voor zichzelf wil creëren. 'Wat ik schilder, en vooral hoe ik het schilder, is toch nog steeds gericht op het behagen van anderen. Mijn schilderijen zijn altijd toegankelijk voor het grote publiek. Ik schotel ze een aangename wereld voor, waarin er voor de kijker veel te ontdekken valt. Maar ik heb stiekem nog steeds het gevoel slechts een kunstje uit te voeren.'

Maar dat is de onzekerheid. Dat blijkt ook uit hoe hij tegen zijn eigen werk aankijkt. Zo vindt hij zelf dat 'geen enkel schilderij echt af is'. Op die manier voorkomt Looman dat hij iets afsluit dat nog niet afgesloten is, of dat hij nog niet wil afsluiten. 'Als een doek af is, betekent dat ook dat ik klaar ben met de gedachte of het gevoel dat ik heb bij het maken ervan, en dat is bijna nooit zo. Ik ben alleen op dat moment het gevoel erbij kwijt. Ik heb dan eerder de neiging om het weg te zetten om het later af te maken, dan er genoeg mee te nemen dat hij op deze manier is afgerond.'

In zijn werkmethode zie je nog wel de invloed van de Design Academy. 'Soms zit ik gewoon wat te pielen en dan komt er iets te voorschijn wat ik interessant vind en dat ik verder wil onderzoeken. Ik maak series van variaties op hetzelfde onderwerp en daardoor komen er steeds meer lagen van schoonheid aan de oppervlakte die je in eerste instantie daar nooit gedacht had.' Vanuit een hoek pakt hij een voorbeeld; op één blad zes totaal van elkaar verschillende zadels, maar onmiskenbaar zadels.

'In dat opzicht weet ik ook nooit wanneer het echt goed is. Een muzikant kan opgaan in zijn instrument, en de tonen die het voortbrengt. Dan komt er een punt dat de twee in elkaar oplossen. De muzikant weet dan dat het goed is. Als ik schilder, heb ik dat niet. Ik ervaar niet op te gaan in mijn schilderijen, ik kijk toch altijd van een afstandje naar mijn werk en lijk er toch meer buiten te staan. Wat het bijna onmogelijk maakt ooit te bepalen wanneer iets goed is en dus of het af is.' Hij kijkt even om zich heen en pakt een afbeelding binnen handbereik. Variaties op een snavel, die nog het meest lijkt op die van een pelikaan, staan achter elkaar opgesteld. Aan het einde gevolgd door een snavel die in de achterpoot van een neushoorn is geplaatst. Die op zijn beurt waarschijnlijk ook weer is voorafgegaan aan een hele reeks andere neushoorns.

Masonite

De afbeeldingen van de zadels en de snavels, en het grootste gedeelte van zijn werk, zijn in olieverf geschilderd op Masonite (een soort hardboard). 'Het voordeel van deze ondergrond is, is dat het goed bestand is tegen vocht. Ik heb wel eens een tekening gehad die helemaal was gaan barsten. Dan bedenk je hoeveel uren erin zitten en baal je. Ik werk met olieverf omdat de kleur die op het doek komt na droging niet veel verandert. Dus je ziet meteen wat je schildert en in welke kleur. Met acrylverf kan dat uiteindelijk tegenvallen.'

Rob Looman

Zijn knie steunt tegen het tafelblad, zijn handen dan weer gevouwen voor zijn buik, dan weer om zijn knie geslagen. Zijn jongensachtige ogen blijven nooit lang op één punt gericht. In zijn heldere blauwe kijkers zie je de schittering fonkelen, als scherven licht die opblinken als hij in een vraag een uitdaging ziet. Hij is rustig en enthousiast tegelijk. Zijn gele shirt hangt los om zijn schouders, zijn bruine broek gaat naar beneden over in blauwe sokken in sandalen. 'Het proces van schilderen, is er één waarbij je jezelf regelmatig tegenkomt. Dan raak je pas echt de kern in jezelf. Naar die staat van puurheid wil ik toe. Weg met alles wat nep is, totdat je alleen nog maar bent wie je bent. Tot je alleen nog maar bent.'

De wereld van Rob Looman is een dromerige. Althans dat laten zijn schilderijen zien. Veel zachte kleuren, groen en bruin, echte natuurkleuren, vormen een aangenaam, rustig geheel die zijn schilderijen toegankelijk maken. 'De kleuren zijn beïnvloedt door Rien Poortvliet. Hij is de eerste waar mee ik in aanraking kwam op het gebied van tekenen en schilderen. Er stond in mijn jeugd een boek van hem bij ons in de kast. Ook Rembrandt vind ik een geschikte knakker. Als je naar een schilderij van hem kijkt, zie je toch, op één of andere manier, meer dan waar je naar kijkt. Het heeft een extra glans die los staat van het afgebeelde zelf.'

Het zoeken naar die extra kwaliteit, die alleen leeft in de hoofden van zij die het schilderij aanschouwen, is de kunst en de kracht van Looman's werk. 'Er zit in mijn werk altijd wel een soort verstoring, een vervreemding. De kleuren leiden je weliswaar rustig het schilderij binnen, maar er is altijd wel iets dat niet klopt. Het is aan de kijker om voor zichzelf te bepalen wat dat is en wat het met hem of haar doet. Als mensen zo met mijn schilderijen bezig zijn, geniet ik. Dat is de erkenning die je zoekt. Het zit hem in de verwondering.

Misschien is dat het wel wat ik mee wil geven; mensen doen verbazen door ze te laten zien hoe mooi de wereld is.'

Rauwheid

Waar veel van zijn werk vooral uit esthetische kenmerken bestaat die als aangenaam worden ervaren (rondingen, zachte kleuren, tot in detail uitgewerkt) werkt hij nu vanuit een wat ruwer perspectief. 'Als ik er nu naar kijk, zie ik dat er wat meer rauwheid in zit. Voorheen was het allemaal wat veiliger. Nu lijkt het volwassener. Ik maak nog steeds gebruik van dezelfde kleuren, maar de details zijn minder precies, de afbakening van de verschillende objecten zijn vager. Ik durf meer.'

Die durf moet naar een volwassen schilder leiden. Een toekomstbeeld dat voor zijn gevoel nog ver weg ligt. Maar daar gaat zijn eigen uitgestippelde pad wel naar toe. 'Als ik de rust heb gevonden. Als ik zonder uitkering van mijn schilderijen kan leven. Dan kan ik in alle vrijheid de grenzen van de schoonheid aftasten. Misschien kan ik dan ook meer gaan experimenteren en daar nog meer mijn eigen stijl of richting in ontdekken. Misschien kom ik daar mijn pure zelf tegen.'

Op zijn linkerhand staat in pen geschreven 'Ik beslis'. Het lijkt een herinnering, zoals mensen kleine notities op hun hand zetten om te onthouden dat ze iemand moeten bellen, of dat ze iets moeten ophalen. 'Dat heb ik vandaag op mijn hand gezet. Zo hou ik helder voor ogen, dat ik degene ben die beslist, die bepaalt wat er in mijn leven, en dus mijn werk, gebeurt. Op die manier kan ik de ultieme vrijheid scheppen, en kan ik eindelijk de rust vinden die ik zoek.'

Pablo Picasso zei: 'Yo no busco, yo encuentro' (=ik zoek niet, ik vind). Zo is het ook met Rob Looman; hij zoekt niet, hij zal vinden.

Rob Looman

WORD OOK ZO GEIL ALS...

BOTER SCHAAK EIEREN™

**VERGEET BOTER, KAAS EN EIEREN! VERGEET SCHAAK!
DIT IS BOTER, SCHAAK EN EIEREN!
DE NIEUWE HERSENKRAKER DIE JE TOT WAANZIN DRIJFT!**

SPELREGELS

Wat is boter, schuur, en eieren? Heel eenvoudig: je neemt een simpel spel als schuur, en combineert het met een ander eenvoudig spel als boter, kaas en eieren. Het resultaat is een verrassend complex spel dat je continu op het verkeerde been zet.

HOE SPEEL JE BOTER, SCHAAK EN EIEREN?

Nel als bij boter, kaas en eieren bestaat het speelveld uit negen vakken. Echter, nel als bij schuur, nel ieder speler zijn eigen kant van het bord en zijn eigen spelrichting. Het spel wordt gespeeld nel schaakstukken.

IEDERE SPELER HEEFT:

Binnen het speelveld mogen de spelstukken dezelfde bewegingen maken als in het schaakspel.

DOEL VAN HET SPEL

De speler die er als eerste in slaagt 3-op-een-rij te krijgen zonder dat de tegenstander in de volgende beurt één van de drie stukken kan slaan, nel gewonnen. Indien geen van de spelers hierin slaagt eindigt het spel als één van de spelers geen geldige zet meer kan maken. Dan eindigt het spel in remise.

START VAN HET SPEL

Bij de start van het spel is het speelveld leeg. De speler 1 mag als eerste een spelstuk opzetten.

VERLOOP VAN HET SPEL

De speler die aan de beurt is kan van één van de volgende drie mogelijkheden gebruik maken:

1. EEN NIEUW SPELSTUK OP HET BORD ZETTEN

De speler mag één spelstuk op het bord plaatsen op elk willekeurig vak op het speelveld, mits zich daar nog geen spelstuk bevindt. De speler bepaalt zelf wat voor spelstuk hij op het bord plaatst.

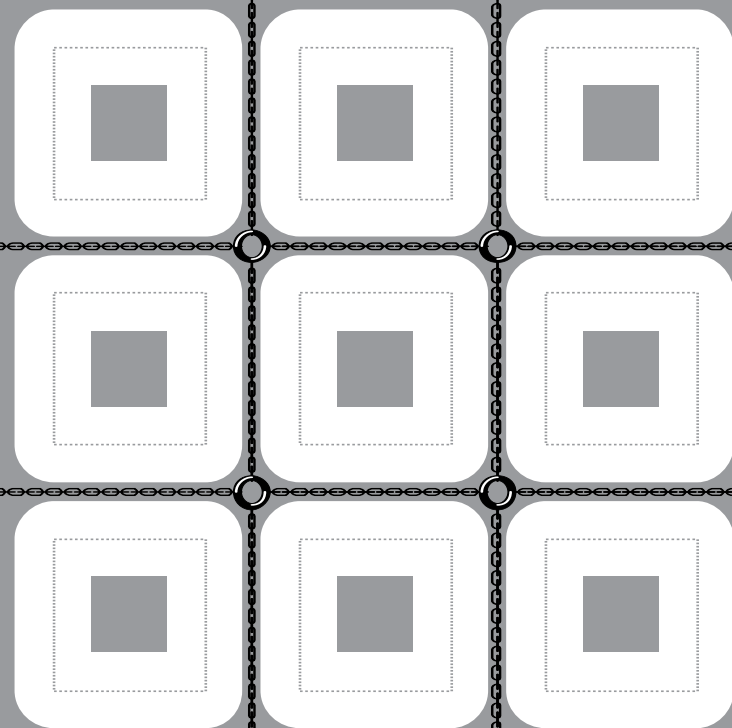
2. EEN SPELSTUK VERPLAATSEN

De speler mag één van zijn spelstukken die reeds op het bord staan verplaatsen. De spelstukken mogen zich op dezelfde manier voorbewegen als in het schaakspel. Pionnen mogen dus ook enkel in voorwaartse richting verplaatsen.

3. EEN SPELSTUK VAN DE TEGENSTANDER SLAAN

De speler mag, nel als in het schaakspel, een stuk van de tegenstander slaan. Het geslagen spelstuk verdwijnt uit het spel en mag niet opnieuw worden opgezet. Pionnen mogen enkel voorwaarts slaan.

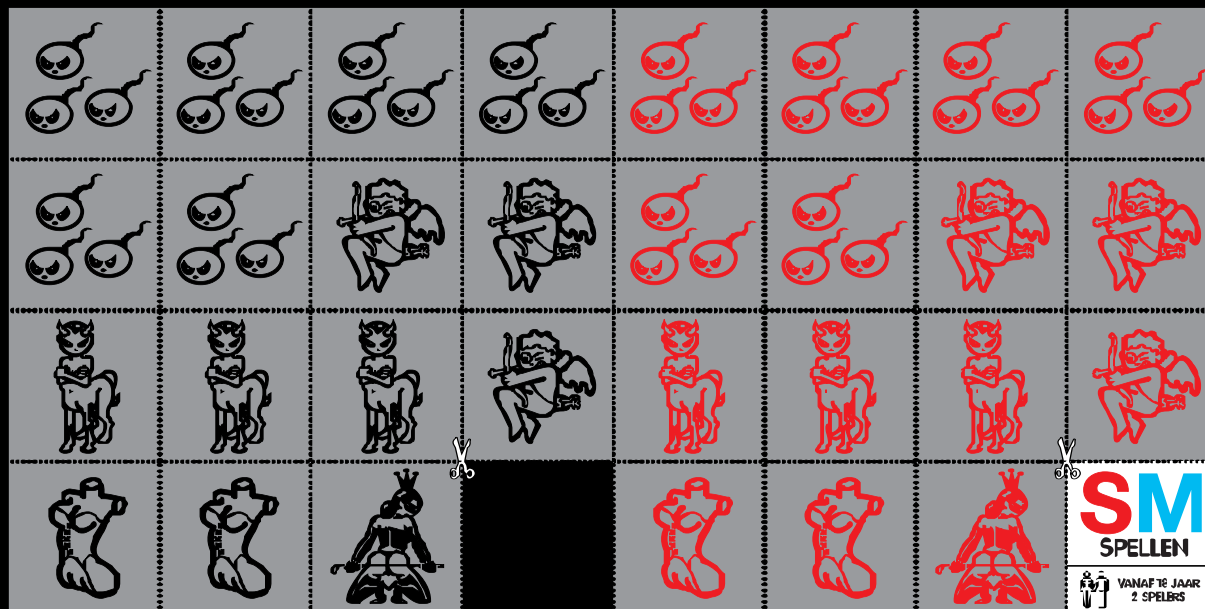
PLAYER 1

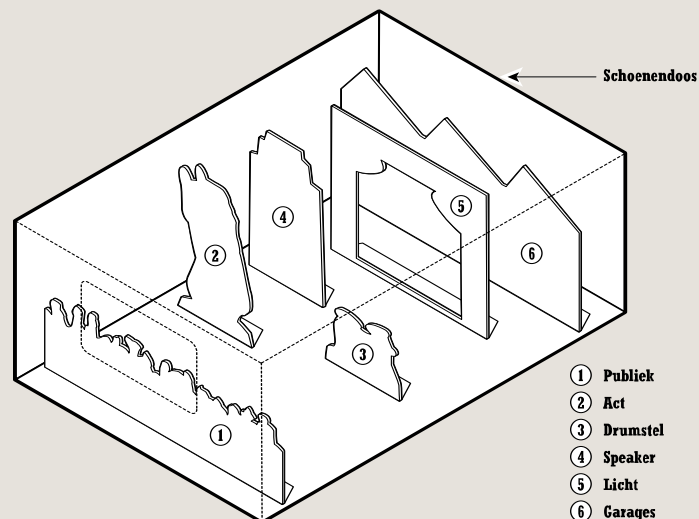
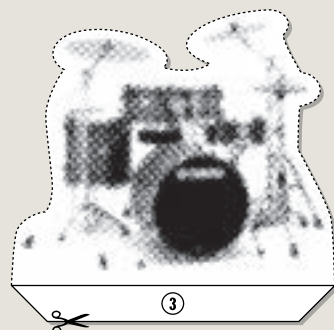
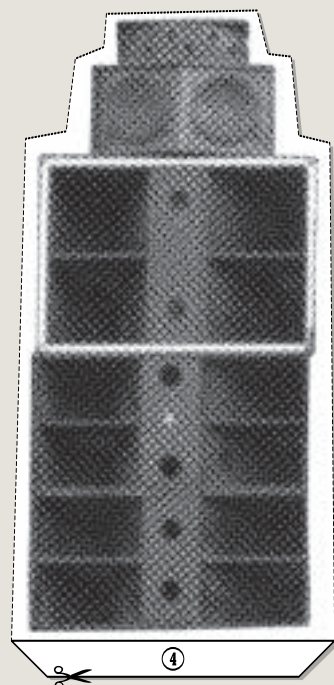

PLAYER 2

PLAYER 1

PLAYER 2

Binnen keert naar buiten

Binnen in het TAC mag het vaak een drukke bedoening en levendig geheel zijn, tot nu toe was daar aan de buitenkant vaak weinig van te zien. Dat gaat veranderen als TAC op 18 september voor het eerst naar buiten treedt middels Via Ventosa.

Stond binnen iedereen uit zijn dak te gaan zoals bijvoorbeeld tijdens het eerste oudejaarsfeest tweeënhalve jaar geleden – aan de buitenkant was het voor veel mensen zoeken naar waar nou eigenlijk de ingang was. Inmiddels zijn de verschillende ingangen een stuk overzichtelijker aangegeven, maar nog steeds zal het voor veel

buitenstaanders onduidelijk zijn wat er binnen in het karakteristieke gebouw aan de Vonderweg gebeurt.

Ook binnen TAC zelf wordt de geslotenheid van het gebouw als een zwakke plek binnen het concept gezien. Op 18 september keert TAC zich daarom voor het eerst naar buiten met het eendaags cultuurfestival Via Ventosa. De buurt zal dan kennis kunnen maken met de verschillende activiteiten binnen TAC, en ook het gebouw zelf zal toegankelijker worden gemaakt.

Ventoselaan

De Ventoselaan (het steegje tussen TAC en de Ventoseflat) is de

belangrijkste plek in dat opzicht; waar nu slechts groene garagedeuren en roestbruine luiken te zien zijn, zal het dan bruisen van activiteiten. Garagedeuren van de Ventoseflat worden opengezet, de muur van TAC wordt één grote wandschildering, en ook de balkons van de Ventoseflat zullen niet onberoerd blijven. Een vijftig meter lange catwalk – ontworpen door Tacgenoot UArchitects – zal de straat domineren, en Tacgenoten Anouk Bax en Made in Holland gaan het gebied grafisch inrichten.

Een circusachtige sfeer moet ontstaan (denk aan het theaterfestival De Parade!), waarbij ook de circusdirecteur waarschijnlijk niet zal ontbreken. 'De Ventoselaan moet uiteindelijk weer een echte laan worden', vertelt mede-organisator Freek Lomme (26), coördinator ondersteuning programmering bij TAC. 'Haar naam eer aan doen – ik zie de bomen bij wijze van spreken alweer staan.'

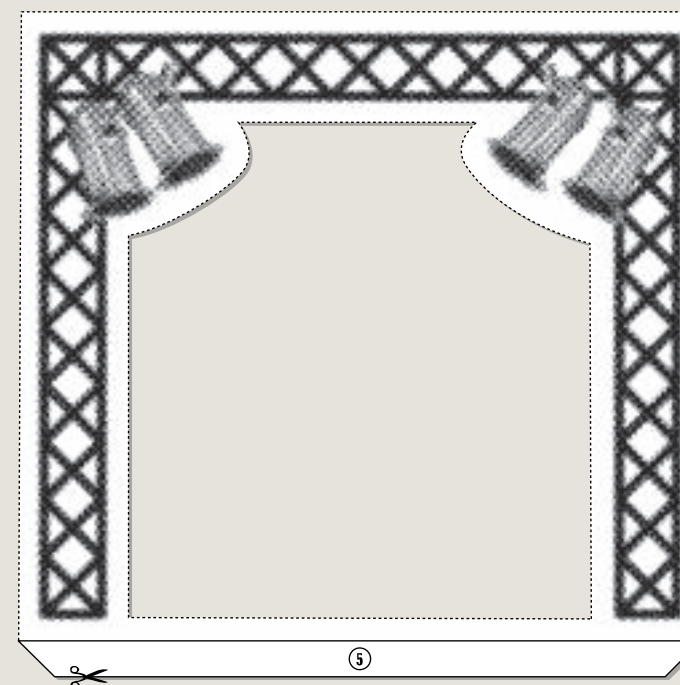
Van drie uur 's middags tot elf uur 's avonds zal het gratis festival de straat van het publiek maken. Niet voor niks vindt het plaats op

Odd Enjinears

maakt beeldend theater, met klank-experiment en vergeten technieken als vaste waarden. De presentatievormen variëren van theaterproducties en locatiespecifieke projecten tot autonome geluidsbeelden of reizende exposities. Het werk is immer zonder gesproken woord. Odd Enjinears is in 1998 opgericht in Zuid-Afrika, door beeldend kunstenaar/performer Mark O'Donovan (SA). Sinds 2002 bestaat de Nederlandse zustergroep Odd Enjinears Amsterdam, onder artistieke leiding van Geert Jonkers. Zowel Mark O'Donovan als Geert Jonkers werkten in het verleden samen met o.a. Warner&Consorten en Dogtroep. Momenteel reist de groep rond met het beeldende project Kouwe Kermis: een kolderieke verzameling van omgebouwde koelkasten en wasmachines.

Omski

is een initiatief van Job Roggeveen. Job schrijft met behulp van de computer zijn eigen muziek en doet dit alles in zijn thuisstudio annex slaapkamer. Een groot deel van de gebruikte samples speelt en zingt hij zelf. De wisselwerking tussen strakke beats, de karakteristieke stem van Job en het warme geluid van live ingespeelde instrumenten geeft de muziek haar unieke klank. Omski laat zich niet gemakkelijk in hokjes stoppen. Het is popmuziek, met sterke invloeden uit electro, jazz en new wave. De muziek van onder andere Air, Prince en the Cure heeft een grote invloed gehad op het geluid van Omski. In 2001 werden twee nummers van Omski door het label Etropolis op vinyl geperst. Voor het release-feest in de Effenaar in Eindhoven vroeg Job een aantal bevriende muzikanten om hem op het podium te assisteren. Deze band bestaat nog steeds. In de huidige bezetting treedt Omski regelmatig op. De band was onder meer te zien bij festival Boulevard in Den Bosch, het voorprogramma van de Britse band Simian, festival Motel Mosaïque 2004 in Rotterdam en het festival Refract in Belgrado, Servië.

autoloze zondag en is als thema 'de straat' gekozen. 'Dat sloot mooi bij elkaar aan', aldus Lomme. 'Niet als statement tegen auto's, maar als een mooie gelegenheid om elkaar op straat tegen te komen. Een geste naar de wijk te maken in een sfeer van samen delen, iets vieren en er iets moois

van maken.' Dat op 18 september in Eindhoven ook de bevrijding wordt gevierd, is volgens Lomme niet meegenomen. 'Maar ook dat past in het plaatje, want er zal naar verwachting een heel bevrijdende sfeer hangen, omdat er van alles door elkaar loopt.'

Catwalk

Ondanks de mooie woorden is anderhalve maand voor het festival qua organisatie veel nog onzeker. Definitief is de vijftig meter lange catwalk van UArchitects in de Ventoselaan, waarlangs het publiek straks aan tafeltjes kan

zitten. Op de catwalk zullen bijna doorlopend acts te zien zijn, variërend van dichters tot ballerina's en theatergroepen. 'Die acts zullen aan het publiek voorbij trekken, passief passeren zeg maar.' Idee daarbij is dat het mensen tijdens het festival hun voorkeur voor soorten acts aan kunnen geven. 'Waarschijnlijk kunnen mensen straks met gekleurde knoppen op de tafels aangeven wat ze willen zien', aldus Lomme. 'Dat met een druk op de rode knop een rode lamp gaat branden, ten teken dat je bijvoorbeeld een dichter wilt zien. Net zoals je straks bij Talpa een programma kan kiezen.' Lachend: 'Heel modern dus eigenlijk.'

Naast de catwalk zullen ook verschillende garageboxen opgesteld worden. 'We hebben goede contacten met de bewoners van de Ventoseflat en krijgen de boxen daarom in bruikleen', verklaart Lomme. 'De invulling hiervan is nog niet helemaal duidelijk, maar in ieder geval worden er films gedraaid, en zullen Tacgenoten van theatergroep Odd Enginears iets doen met koelkasteninstallaties.' Behalve de garageboxen, kan TAC ook de balkons van de Ventoseflat gaan gebruiken. 'Hoe is evenmin helemaal duidelijk, maar waarschijnlijk op een theatrale, maar statische manier. Je kan daar natuurlijk geen toneelstuk op gaan voeren. Het is aan Tacgenoten om daar nog invulling aan te geven.'

Circussferen

Op de parkeerplaats voor TAC zal een groot overdekt podium verrijzen, waar grotere theater- en muziekacts een plaats zullen krijgen. Dit omdat volgens Lomme niet alle acts geschikt zijn voor

een catwalk. 'Bepaalde bands hebben een vaste stek nodig, en grotere theatergezelschappen zijn vaak statisch. Afwisselend met de catwalk zullen daarom hier optredens te zien zijn. Muzikaal laboratorium Serendipity Labs zal hier waarschijnlijk staan met hun jazzachtige muziek en wereldmuziekorganisator Mosaïque Vivant zorgt voor een grote Ethiopische act.' Bedoeling is dat gevestigde en minder bekende acts elkaar af zullen wisselen. En hoewel het merendeel van het festival wordt verzorgd door Tacgenoten, worden ook artiesten van buitenaf aangetrokken. Door deze combinatie wordt volgens Lomme een circusachtige sfeer bereikt: 'De professionele dansgroep Krisztina de Châtel uit Amsterdam zal bij-

voorbeeld misschien optreden, maar ook een theatergroep van jonge mannen met baarden die zeemansliederen zingen, terwijl de Bakfietsband – een band in een bakfiets - overal tussendoor scheurt en een circusdirecteur alles aan elkaar probeert te praten.'

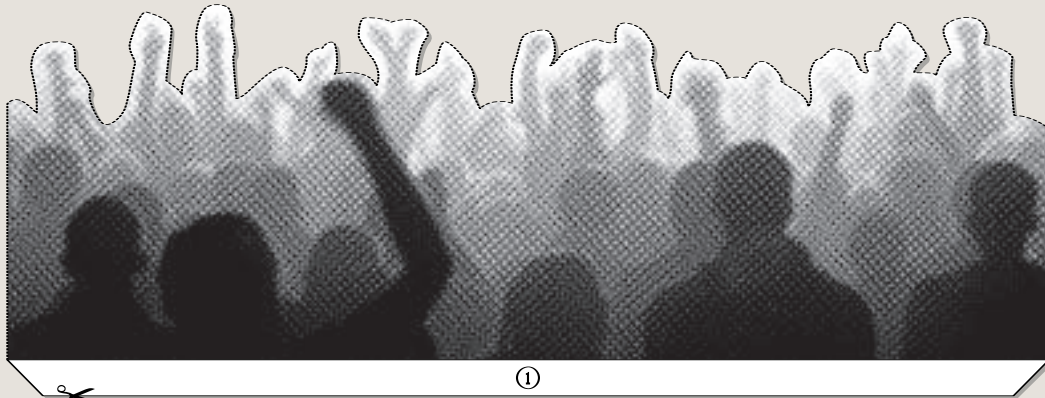
Tot elf uur zal het festival duren, en is de straat van het publiek. Daarna zal TAC zich weer naar binnen keren, al is het deze keer maar tijdelijk. Want met Via Ventosa hoopt TAC namelijk een jaarlijks terugkerend festival te creëren, waarbij Tacgenoten ieder jaar met een ander thema naar buiten keren. Zodat niemand zich meer hoeft af te vragen wat daar binnen nou eigenlijk allemaal gebeurt...

Via Ventosa: 18 september

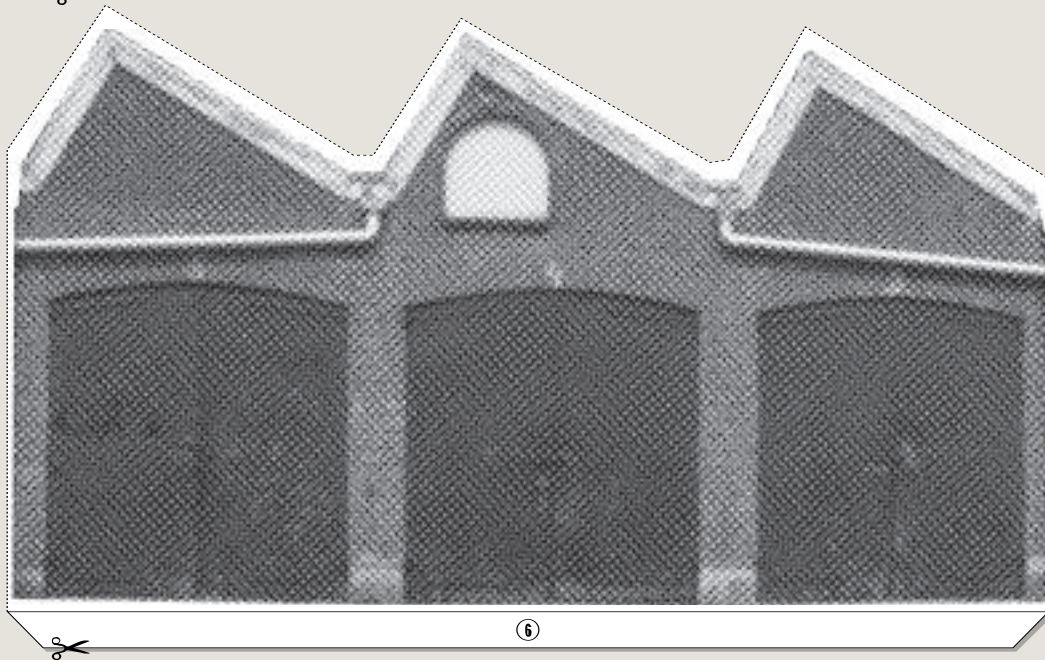
Minyeshu & Chewata

Minyeshu Kifle Tedla werd geboren in Dire Dawa, Oost-Ethiopië. Vanaf haar negende woonde ze in de hoofdstad Addis Ababa, waar ze als veertienjarige werd meegenomen naar een optreden van het Nationaal Theater van Ethiopië. Een ervaring die haar deed besluiten om auditie te doen bij dit beroemde gezelschap. De leiding van het Theater wilde haar direct, en vanaf haar zestiende werkte ze als professioneel danseres bij het Nationaal Theater, een periode waarin ze door het hele land reisde en op die manier de verschillende culturen van het noorden en het zuiden aan den lijve ondervond.

Met Meba, haar internationaal goed ontvangen debuutalbum uit 2002 (cd van de maand augustus in Club Tropical op Radio 1 in België), liet de in Nederland wonende zangeres en danseres Minyeshu samen met haar begeleidingsband Chewata een krachtig statement horen. Vooral de veelzijdigheid van de Ethiopische muziekcultuur brengt zij op dit album met veel allure onder de aandacht. In frisse, eigentijdse arrangementen actualiseert ze eeuwenoude liederen voor een nieuw publiek. Akoestische instrumenten, zoals de krar (lier) en de masenqo (vedel) worden door de musici van Chewata gecombineerd met westerse, elektrische instrumenten, zoals bas, toetsen en gitaar.

①

⑥

②

WOONBEDRIJF

WOONBEDRIJF LEGT DE LAT HOOG

Het is geen makkelijke klus, de stedenbouwkundige ontwikkeling van het Viktoriakwartier, het gebied rondom TAC. Bijzondere bestaande bebouwing, veel geplande nieuwbouw erbij, en een wens om een bijzondere wijk toe te voegen aan de stad.

In het proces zijn vier partijen betrokken partijen: de gemeente, WOONBEDRIJF, vereniging Ventosa en Stichting Petri-TAC. Het doel is een wijk waarin wonen, werken, cultuurbeleving en vrijetijdsbesteding hand in hand gaan, waar bewoners en bezoekers graag naar toe komen en dat een creatieve en inspirerende kweekvijver vormt voor activiteiten en ontwikkeling. WOONBEDRIJF heeft natuurlijk al lang ervaring met appartementen, maar vanuit een veranderende rol groeit de verbinding met cultuur, de creatieve industrie, horeca en winkels, als onderdelen van een aantrekkelijk woonmilieu. WOONBEDRIJF legt de lat hoog, als het gaat om ambitie en visie. Drie jaar geleden was duidelijk dat van de aanwezige corporaties in de stad, juist WOONBEDRIJF de meeste creativiteit aan de dag legde om het Viktoriakwartier aan te pakken. Het Viktoriakwartier is de zone tussen Vanderweg, Mathildelaan en de Gagelstraat. Waar het nu nog twee gebouwen (Ventoseflat en TAC) zijn met een parkeerplaats en omliggende straatjes werd dat in de visie 'De Verborgene Stad' van WOONBEDRIJF getransformeerd tot een stelsel straatjes en pleintjes, met variëteit in hoogte en in oud- en nieuwbouw.

LEVENDIG

De vergelijking met de Berlijnse 'Hecksche Höfe' was prominent aanwezig, met als grootste verschil de ontstaansgeschiedenis. Waar de Hofen in Berlijn al decennia bestaan en groeien, is de ontwikkeling van het Viktoriakwartier gepland over een veel kortere periode. Hars Appelmans van WOONBEDRIJF: 'We vinden het belangrijk dat er een levendig gebied ontstaat, door een mix van wonen en creatieve, culturele, horeca en bedrijfsmatige activiteiten en door de georganiseerde activiteit. Het is fantastisch dat we dit verborgen stukje stad toe kunnen voegen als nieuwe rand van de binnenstad. En natuurlijk weten we dat Eindhoven niet hetzelfde is als Berlijn, maar we moeten vooral niet te klein denken. Zeker niet in deze fase.'

Prijs €20.000,-

WOONOMGEVING

Daarmee is het Viktoriakwartier ook exemplarisch voor de nieuwe insteek van de corporatie, waarbij ze de aandacht verbreedt van de woning naar het ontwikkelen en beheren van aantrekkelijke woonconcepten en woonmilieus. 'Het gaat niet meer alleen om de woning, maar de corporatie ziet een grote rol in de woonomgeving. Wonen en werken gaan om zoveel meer dan een dak en vier muren. Je moet daar bijvoorbeeld denken aan de gewenste uitstraling en sfeer, voorzieningen en diensten, de combinaties met andere functies, de ligging in de stad, de activiteit.'

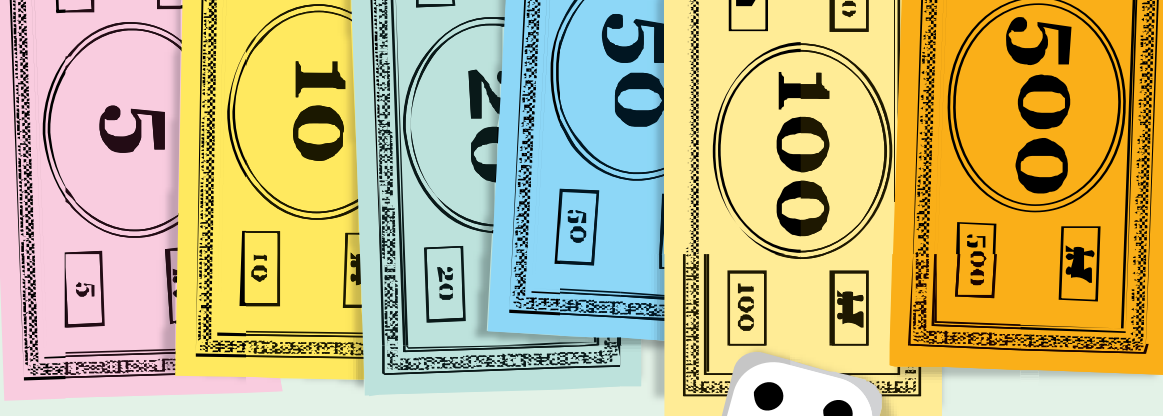
'TAC past goed in deze visie', vindt WOONBEDRIJF. Een cultureel broedplaats met een levendige ontwikkeling. De corporatie is nog wat onwettig met de zelfgekozen rol als ontwikkelaar van de creatieve broedplaats in het Viktoriakwartier. 'Het is een gebied waar we nog weinig kennis van hebben, waar we onze weg nog in moeten zoeken. Maar de affiniteit met de creatieve industrie en broedplaatsen groeit er van daaruit kunnen we goed verder denken. We zien TAC naast een inhoudelijk interessante partij ook als een vliegwiel voor economische ontwikkeling van het gebied en (mede)organisator van activiteiten. Doordat er een actieve en creatieve partij zo prominent in het Viktoriakwartier is gehuisvest, krijgt het gebied ook een grote uitstraling, en wordt het op de haar gezet.'

Prijs €20.000,-

VIA VENTOSA

Binnen deze strategische beradering van de creëren van levendigheid en de ruimte geven aan starters post ook het idee om meer activiteiten van WOONBEDRIJF te ondersteunen. TAC organiseert daarom op 18 september het nieuwe cultuurfestival Via Ventosa (meer elders in dit blad) waarvoor WOONBEDRIJF de belangrijkste sponsor is. Hars Appelmans: 'We hebben er als beoogd toekomstig eigenaar een belang in dat er een bruisende wijk ontstaat. Het is daarom logisch nu al te beginnen, door kleur te bekennen.' Met Via Ventosa wil TAC zichzelf en haar activiteiten 'naar buiten keren'. Het is een festival waarin juist ook de relatie met de straat (Ventoselaar) en de buur (Ventosella) wordt aangegaan.

Prijs €30.000,-

GROEIMODEL

Hans Appelmans ziet dit als onderdeel van een fase-ringsmodel naar de toekomst. Er moet een bijzonder wijkje ontstaan, dat zal moeten groeien. Dit gebeurt niet van de ere op de andere dag. Hans lijkt daarmee meer geduld te hebben dan je dagelijks kunt merken. Liever zag hij het project in de versnelling gaan. Merendeel aan de proceskaart is er nog het nodige te winnen. Maar voor dit type project is het niet mogelijk met een blauwdruk te werken, er je ziet altijd dat stedenbouwkundige plannen een lange looptijd hebben. Dat is nu eenmaal zo, er zeker als je inzet op iets bijzonders en onderscheidends.

Prijs €30.000,-

ELECTRICITEIT EN TOEGANG

Prijs €15.000,-

Uit: Viktoriakwartier - De visie in 8 thema's
Door: Gemeente Eindhoven, WOONBEDRIJF, Vereniging Verntose en Stichting Per+ (TAC)
Datum: Maart 2004

OPENBAAR EN OPZIEBAREN

Het gebied nodigt uit tot bezoeken. De openbare ruimte beperkt zich niet tot de woonomgeving, maar loopt via de straat en een parkje naar een plein of een expositieruimte. Er is veel ruimte voor evenementen, exposities, theater en andere gebeurtenissen.

VERBONDEN MET HET VERLEDEN

Het gebied en de herontwikkeling starten niet als tabula rasa. De Vertoeflat is monumentaal erfgoed, het Perricomplex zou qua identiteit goed passen in de oude fabriekshallen, de plek als geheel ademt historie. De verbondenheid met het industriële verleden past goed bij de toekomstige functies en wordt een thema in de architectuur van nieuwbouw en verbouw.

ONTMOETEN

Het gebied, de bebouwing en de openbare ruimte, nodigt uit te ontmoeten. Dat geldt voor bewoners, mensen die er werken, maar ook voor bezoekers en passanten. Op een varzelsprekende manier, ontmoeten er hoeft geen specifieke reden te zijn om er te verblijven.

VOORTDUREND EN VERANDEREND

De ambitie is een dynamische stadsdeel te maken. Dynamiek is verandering, dynamiek is herbestemming en diverse gebruiksmogelijkheden. Dat heeft gevolgen voor het ontwerp, dat moet flexibel zijn en deels werken met onbestemde ruimte. Dat heeft gevolgen voor de fasering: er wordt fasegewijs ontwikkeld en gebouwd. Er bijgesteld als dat nodig is. Het heeft ook gevolgen voor de organisatie van het beheer: niet een lage murairegraad, maar juist dynamiek is een succesfactor.

Voor het nieuwe stuk stad zijn door partijen thema's ontwikkeld, die richting gevend moeten zijn bij de verdere ontwikkeling:

MULTIFUNCTIONEEL

Een belangrijk kenmerk van het stukje stad wordt de multifunctionaliteit. Wonen, werken en cultuur worden al nadrukkelijk in het programma genoemd, maar daarnaast is er in potentie ook plek voor horeca, winkels, educatieve ruimte, enz. Een soort van 18-uurs economie die past bij het nieuwe stedelijke klimaat van Eindhoven.

ECHT EINDHOVEN'S STEDELIJK

De doelgroep (voor het gebruik van de gebouwen) zijn bewoners met een stedelijke levensstijl (holistisch, veranderlijk, veelkleurig, beroeftig aan cultuur en voorzienger). De bebouwing die daar bij hoort: een behoorlijke dichtheid, bijzondere combinaties van lucht, straten, openbare ruimte en privé-plekken, een grote variatie aan woningtypes (ook van soorten die we in Eindhoven weinig zien zoals lofts en casco-appartementen).

OPEN EN GESLOTEN

Het gebied toont verschillende gezichten langs zijn randen en zoekt daar contact met omringende wijken en gebeurtenissen. Langzaam verkeer is meer dan welkom en loopt zelfs een belangrijke wandelroute dwars door het gebied. Dat geldt niet voor de auto: ergens aan de grens verdwijnt hij onder de grond. Ook de economische functies kunnen vanuit het ondergrondse worden bediend.

AANGEBOREN EN AANTREKKELIJK

Het gebied zal ingericht worden voor wonen, werken, cultuur en creatieve industrie, maar daarnaast ook voor gebeurtenissen en evenementen. Het ontwerp moet al deze functies zichtbaar maken en als het ware een malage vormen.

Andre Amaro

‘Uit een puinhoop ontstaan de mooiste dingen’

Het Stroomhuis staat vol met verblikken, schilderijen, potten, pannen, T-shirts in wording en objecten waarvan herkomst en doel onduidelijk zijn. Dit is de biotoop van Andre Amaro; een plek voor kunst in uitvoering.

Andre wappert met een fotoalbum om te laten zien waar hij voor staat: het combineren van kunst en koken. ‘We staan wereldwijd op festivals.’ VanTAC vraagt deze creatieve wervelwind naar zijn visie op het Eindhovense cultuuraanbod. ‘Ik had me voorgenomen om niet meer te gaan kankeren, dus laat ik het beschaafd formuleren. Gemeten aan de vraag, is het cultuuraanbod prima. De meerderheid van de mensen wil mainstream kunst. Maar ik vind dat er in Eindhoven te veel grote culturele instellingen zijn, die te veel bepalen wat er in de stad gebeurt. Zelfs TAC vind ik eigenlijk al te groot, een instituut bijna. Het zou in twee stukken geknipt moeten worden, want hoe groter, hoe stroperiger alles wordt. Ineens kunnen er dan een heleboel dingen niet meer. Op het moment dat je een schoonmaakbedrijf gaat inhuren om de wc’s te poetsen, gaat het de verkeerde kant op.’

Hoe moet het dan wel?

‘Ik zie graag kleine broeinesten, onafhankelijke eilandjes, vuile ruimtes. Daarvoor moeten we minder in mathematische stramienien denken. Uit anarchie ontstaan de mooiste dingen. In Eindhoven zijn te weinig plekken beschikbaar voor experimenten. Althans: de plekken zijn er wel, maar ze krijgen niet de goede invulling. Kijk maar eens naar de vele kantoren die leeg staan, of die gevuld zijn met anti-kraakbewoners. Die ruimtes kun je ook toewijzen aan bijvoorbeeld studenten van de Design Academy die dringend op zoek zijn naar atelierruimte. Want ik vind het raar dat we hier wel de Design Academy hebben, maar niet de voorzieningen die de studenten nodig hebben. Zeker als je ontwerpers na hun afstuderen hier wilt houden – en dat streeft Eindhoven toch na met het imago van designstad – moet je ze iets te bieden hebben, anders trekken ze weg naar steden als Rotterdam, waar dat wel gebeurt. Ik vind het trouwens ook onbegrijpelijk dat Eindhoven de Academie voor Drama naar Tilburg heeft laten gaan. De politiek stelt zich de vraag hoe ze creatieve mensen naar Eindhoven moeten trekken, maar misschien moeten ze zich eerst afvragen hoe ze de mensen die er al zijn, hier kunnen houden. Maar waaraan geeft de stad het geld uit? Aan een knullige wielervedstrijd en het Concours Hippique.’

Is er veel talent in Eindhoven?

‘Ja, maar het is niet altijd zichtbaar. De grootste losers zijn vaak de grootste kunstenaars. Dat is net hun valkuil: ze zijn zo met hun eigen kunst bezig, dat ze geen manier vinden om die aan de wereld kenbaar te maken. Om onze culturele integriteit te waarborgen zijn er dingen die subsidie nodig hebben. Maar niet de grote musea en instellingen. Die zouden een of andere rijke weldoener moeten hebben, naar Amerikaans model, en niet afhankelijk zijn van de overheid. Maar ik vind niet dat subsidie vanzelfsprekend is. In Nederland worden we zo’n beetje doodgesubsidieerd, terwijl de mooiste initiatieven ontstaan meestal uit een bijna anarchistische omgeving. De culturele sector is een groot poldermodel, terwijl het eigenlijk een modderzooi zou moeten zijn. Kunst en cultuur horen niet beheersbaar te zijn, dat staat zelfvernieuwing in de weg.’

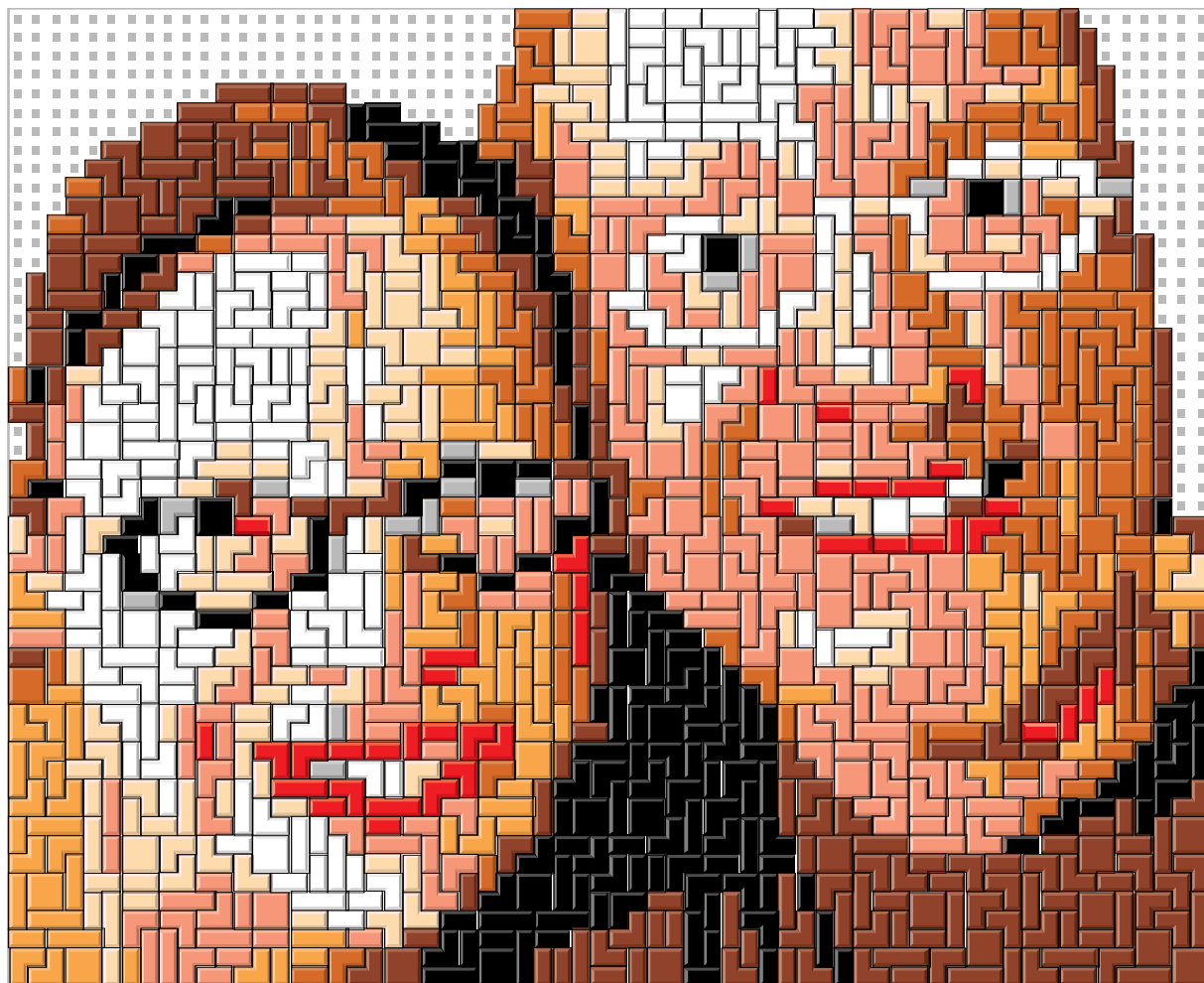
Wat vind je positief aan de stad?

‘Hoewel ik meer voor kleinschaligheid ben, is Strijp S wel een lichtpuntje. Daar kunnen leuke dingen gaan gebeuren. Positief vind ik ook dat Eindhoven niet zo’n grote stad is, waardoor de lijnen met de bestuurders kort zijn. Wil je een afspraak met een wethouder, dan kan dat. De ruimtelijkheid van Eindhoven is een pluspunt, en het feit dat de stad een halve bouwput is. Bouwputten zijn leuk, want ze zorgen voor chaos. Net als de aankomende verkiezingen, dan gaan er vast koppen rollen. En de grote, langdurige leegstand van kantoren. Hoe langer ze leeg staan, hoe groter de kans dat ze vroeger of later voor andere doeleinden worden ingezet. Waar ik niets van snap, is dat Eindhovenaren zelf hebben aangegeven dat ze het meest trots zijn op de Lichtjesroute. Dat is toch de ultieme knulligheid?’

Waar zouden ze dan wel trots op moeten zijn?

‘Wat mij betreft zou dat best een combinatie van sport en cultuur mogen zijn. PSV en het Van Abbe bijvoorbeeld. Of de Design Academy. Maar alsjeblieft niet de Lichtjesroute.’

Andre Amaro

'Ik heb in het begin regelmatig moeten invallen als drummer, omdat er mensen vlak voor het optreden het land uit moesten'

Mosaïque Vivant (MV) slaat op een veelzijdigheid aan culturen en de levendigheid van hun muziek. Voor menig Eindhovenenaar is de stichting in TAC een onbekende. Daarom een interview met oprichter San Graatsma.

Wat doet Mosaïque Vivant ?

'De stichting is opgericht in 1995. Ik kom zelf uit de popmuziek en raakte verslingerd aan Afrikaanse muziek na een concert met wereldmuziek in de Effenaar. Vlak daarna ben ik in mijn eigen omgeving gaan kijken of ik Afrikaanse artiesten zover kon krijgen om ze tijdens een open podium te laten spelen. Bij opvangcentrum Beatrixoord in Eindhoven legde ik mijn eerste contacten met Afrikaanse muzikanten. Na een tijdje ging ik samenwerken met programmeurs. Zo hebben we bijvoorbeeld een paar keer een programma op het Mundial Festival in Tilburg gehad. Wat ik me herinner als één van de hoogtepunten was een optreden in het Kralingse Bos in Rotterdam. Samen met 'mijn' muzikanten en een Brabants orkest stond daar zo'n 75 man op het podium, echt geweldig. Na de eerste periode waarin ik vooral bemiddelde en artiesten zocht in opvangcentra ben ik steeds meer een artiestenbureau geworden. MV heeft nu een eigen platenlabel en ik werk ook als producer mee aan de cd's die we uitbrengen. We zijn nu echt een artiestenbureau.'

Er zijn al heel wat cd-uitgaven van Mosaïque Vivant...

'Klopt, zo was de eerste cd een verzamelalbum van artiesten uit de hele wereld. Uit Kongo en Koeweit bijvoorbeeld. De artiesten kwamen uit verschillende opvangcentra in Nederland. Al snel hebben we een tweede verzamel-cd gemaakt met vluchtelingen, onder de naam 'Timbre'. En de soloplaat van de Ethiopische zangeres Minyeshu is ook een prachtige cd geworden. Zij was tevens de zangeres van 'Africa Unite', een samengesteld gezelschap waar we ook een cd van hebben uitgebracht.'

Wat heb je de afgelopen 10 jaar gedaan?

'Inmiddels ken ik veel muzikanten en ben ik nog steeds aan het scouten naar nieuwe artiesten, niet alleen onder vluchtelingen. Toen we net begonnen met het regelen van optredens moest ik regelmatig invallen als drummer, omdat er mensen vlak voor het optreden het land uit moesten. Dat doe ik nu niet meer. Ik ben wel nog chauffeur voor de bands

en doe eigenlijk alles wat er bij het regelen van een concert komt kijken. We hebben ontzettend veel optredens georganiseerd, zo'n zestig per jaar nu, en daar ben ik erg trots op.'

Hoe ziet de toekomst eruit?

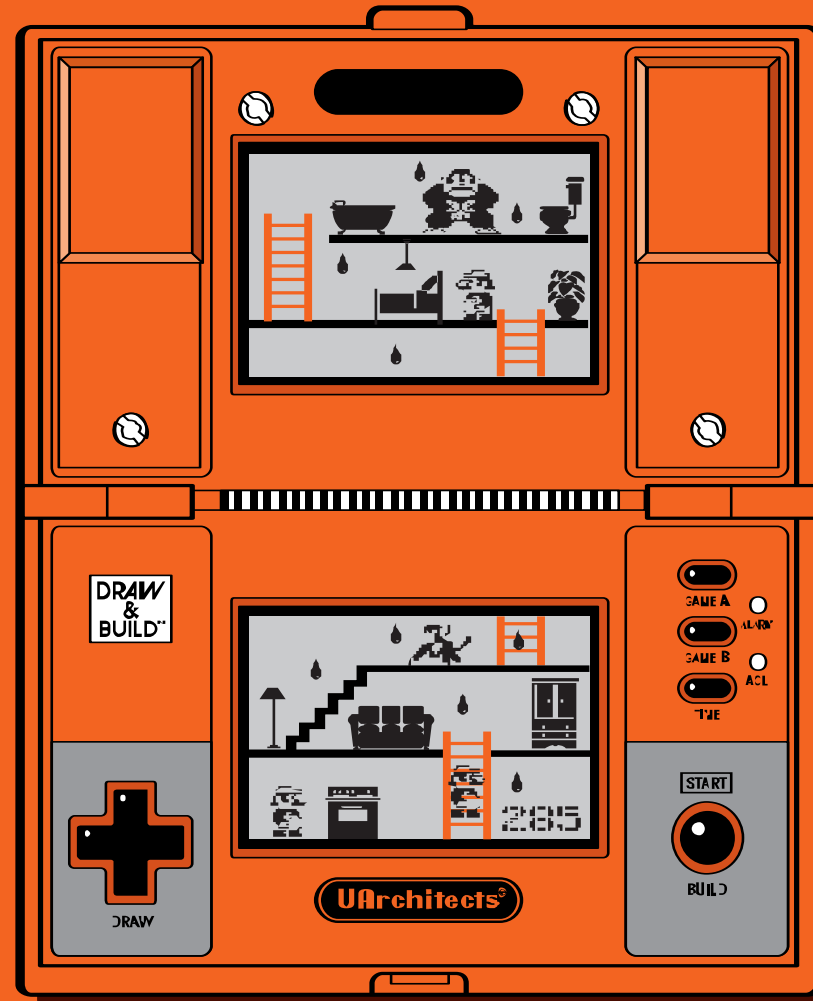
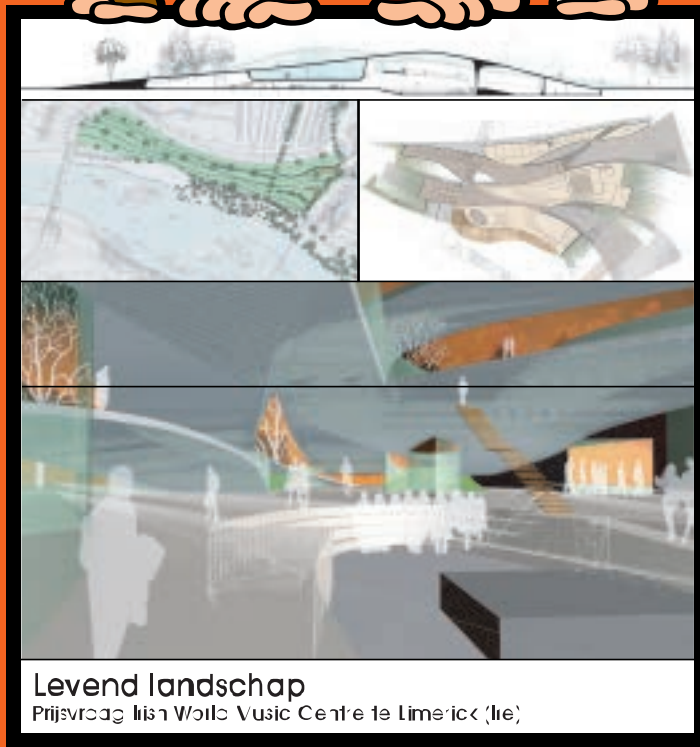
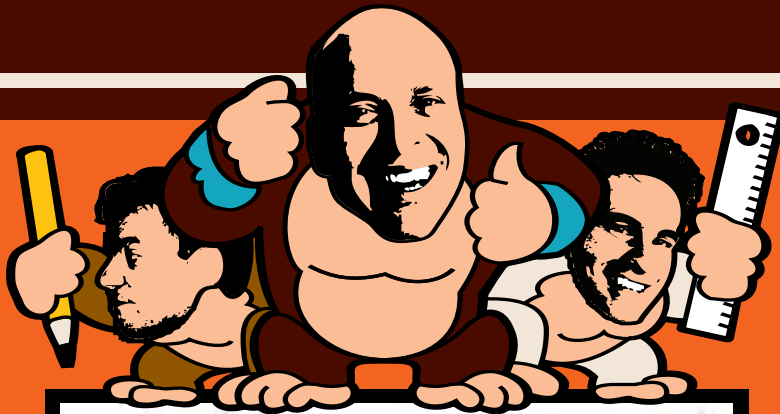
'Geld wordt toch steeds belangrijker in deze maatschappij en aangezien Yvonne (Graatsma's collega Yvonne Ottenheim - red.) en ik een ID-baan hebben, zitten we nu in een overgangsfase. In 2007 vervalt onze ID-baan namelijk en voor die tijd wil ik er een culturele organisatie van maken die op eigen benen kan staan. Verder zijn er nog genoeg plannen voor de toekomst. Zo gaan we een nieuwe cd van Minyeshu uitbrengen en we blijven werken aan een goed en gevarieerd aanbod van artiesten. Ik krijg veel demo's opgestuurd van artiesten. In de toekomst wordt het maken van promotiemateriaal belangrijk, zoals dvd's en goede foto's en meer van dat soort zaken.'

Wat staat er op de planning tijdens het Via Ventosa festival in TAC?

'We willen iets speciaals doen omdat we tien jaar bestaan. Daarom heb ik Minyeshu gevraagd hier op te treden. Ze deed al nieuwjaarsconcerten in de Witte Dame en de Effenaar en doet het ook erg goed in de rest van Europa. Haar cd werd opgenomen in de Daltoon Studio in Eindhoven en de cd is misschien wel het mooiste voorbeeld van wat Mosaïque Vivant voor elkaar heeft gekregen. De cd was de eerste van onze hand die in de winkels terecht kwam en dus niet alleen via de stichting te krijgen is. Het vieren van het tienjarig bestaan in TAC gebeurt dan ook met haar n de hoofdrol.'

DRAW & BUILD™ MULTI TEAM

ONTWERPEN MET EEN ZIEL

De seismografen van Eindhoven. Zo noemen de heren van UArchitects zichzelf het liefst. 'We registreren, reflecteren en vervolgens zoeken we naar een passende oplossing', legt Misak Terzibasyian (40) in het kort de filosofie van het bedrijf uit.

Samen met Emile van Vugt en Joren Hoogeboom wordt bij elk project eerst bekeken wie er in een gebouw gaan verblijven, welke gebeurtenissen er zich af gaan spelen, wat de locatie wordt en wat de relatie is tussen de verschillende functies. Zo op het eerste oog een vrij normale werkwijze voor een architectenbureau zou je zeggen, maar UArchitects onderscheidt zich door ook de opdrachtgever intensief bij het ontwerp te betrekken, zodat beide partijen uiteindelijk precies dát krijgen wat ze voor ogen hebben.

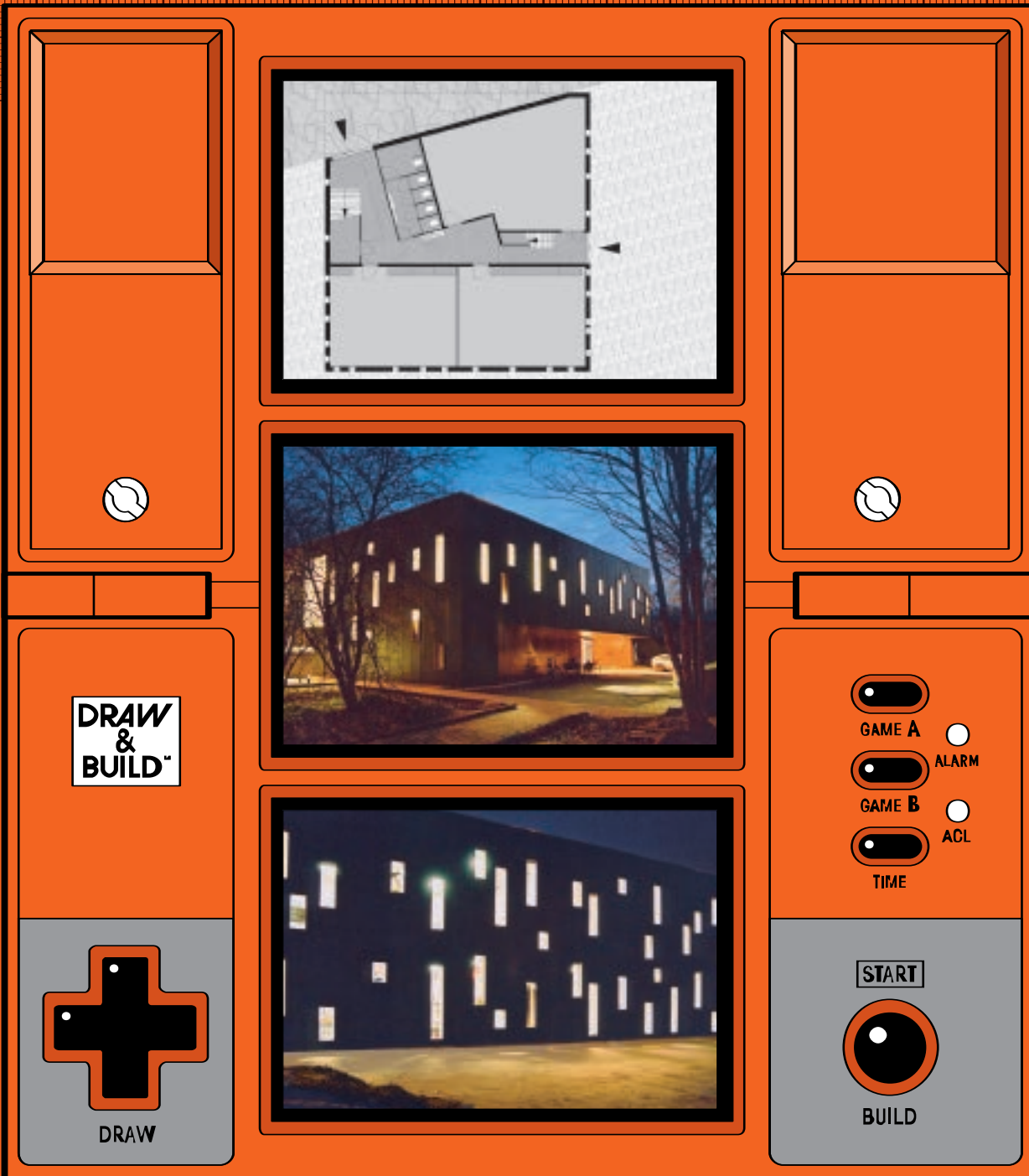
Ze studeerden alledrie af aan de TU in Eindhoven, alleen Misak tien jaar eerder dan Joren en Emile. Misak: 'Ik ben de bureau-oudste zeg maar.' Ze ontmoetten elkaar dan ook pas in Maastricht in 1999, toen ze bij Architecten aan de Maas werkten. Misak: 'We speelden destijds al een beetje met het idee om iets voor onszelf te beginnen, want werken voor een baas heeft zo zijn voordelen, maar ben je vastberaden om de rest van je leven met hart en ziel te wijden aan architectuur totdat je erbij neervalt, dan is het logisch dat je dat op een gegeven moment volgens je eigen visie en filosofie doet. Vandaar de oprichting van UArchitects in 2003. We zijn begonnen bij mij op zolder in Helmond. Anderhalf jaar geleden betrokken we een kleine ruimte in het TAC en inmiddels is daar een drie keer zo grote ruimte bijgekomen, een stagiaire én een parttimer. Het gaat erg lekker.'

START

BUILD

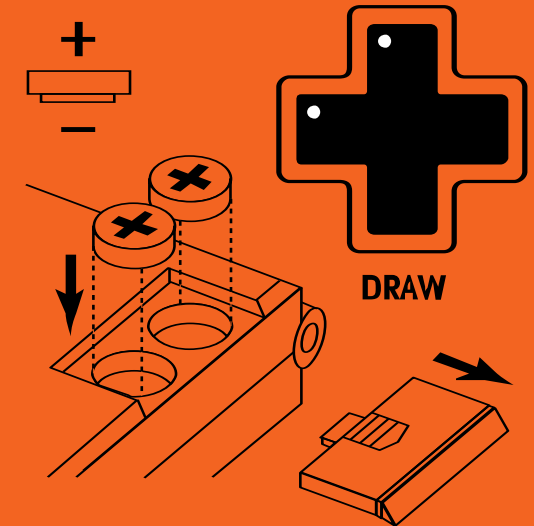
KUNST

'Architectuur en kunst liggen dicht bij elkaar dan je op het eerste gezicht zult denken. Toen we bij het TAC aankwamen, werden er door de commissie natuurlijk vraagtekens gezet bij het feit dat drie architecten perse in een gebouw met allemaal kunstenaars wilden gaan zitten. We hebben toen uiteengezet dat de emoties, filosofieën en complete denkwijzen die onontbeerlijk zijn bij het maken van kunst, net zo belangrijk zijn bij het ontwerpen van gebouwen, interieurs en pleinen. Althans in onze optiek. Wanneer je gevoel en filosofie kunt uitdragen met een bouwwerk en er nog emoties mee oproept ook, dan ben je goed bezig. Na de tweede wereldoorlog moest er veel worden gebouwd, het moest snel en het moest vooral goedkoop. Dat noem ik geen kunst maar zielloos gestapel. Wij bekijken het totaal concept, overleggen met de opdrachtgever wat hij of zij graag wil uitdragen en vervolgens gaan we dat gedrieën uitwerken. We zitten heel erg op één lijn wat dat betreft, dus dat maakt de samenwerking zo prettig. Natuurlijk hebben we alle drie een eigen stijl, maar we presenteren ons naar buiten toe altijd als UArchitects. Overigens verloopt de samenwerking met de anderen in TAC erg prettig. We werken regelmatig samen, helpen elkaar uit de brand en de sfeer is erg gemoedelijk. Ik zou niet willen ruilen met een suffe kantoor toren aan de rand van de stad.'

Ze ontwerpen gebouwen, woonhuizen, pleinen en boulevards en zijn zelfs de scoutingwereld binnengedord. Misak: 'We hebben een scoutinggebouw ontworpen in Apeldoorn, waarvoor we tijdens het ontwerpen hebben gespeeld met het feit dat zo'n gebouw wordt gebruikt door scouts van verschillende leeftijden en dus ook van verschillende grootte. De ramen verspringen in hoogte en zo zie je soms alleen een hoofd, dan een been, of alleen een romp van iemand die voor het raam staat. Heel apart. De scoutingwereld is klein en zo hebben we alweer een nieuwe opdracht voor een clubgebouw op zak. Op die manier blijven we aan het werk.'

PRIJSVRAAG

Omdat UArchitects zetelt in het centrum van Eindhoven, volgen de heren de bouwkundige ontwikkelingen in de lichtstad natuurlijk op de voet. Bij kijken alleen blijft het echter niet, want er wordt vooral meegegedacht. Ze ontwierpen voor een prijsvraag een nieuw idee voor het Wilhelminaplein, lieten hun gedachten gaan over de boulevard die langs het TAC af de stad in zal voeren en organiseerden een debat over de plannen in Strijp S. Misak: 'De bombardementen net na de bevrijding hebben een hoop verwoest in de stad, maar de gebouwen die daarvoor in de plaats kwamen, zijn inmiddels ook alweer gesloopt. Eindhoven is dus eigenlijk twee keer platgegooid waardoor er een groot architectonisch gat is ontstaan. Er mist een tijdsbeeld van dertig jaar. Heel jammer, maar het is voor architecten daardoor wel een soort walhalla geworden, waar ruimte is voor talloze nieuwe mooie ideeën. De concurrentie onder architectenbureaus is daardoor groot, maar al kunnen we maar een steentje bijdragen, dan is dat in ieder geval iets. Het gaat er niet om hoeveél er staat, maar om hoé hef er staat. Als een ontwerp een ziel heeft, dan hebben wij ons werk goed gedaan.'

EINDHOVEN, LO MAS LOCO!!!

De superhelden van Locografix, Kic Manipulator en Grafix-man, Samen trekken zij ter strijde tegen vormboste, stijltoulen en de grafische grofheid van evil Dr. Stacestiller en zijn netwerk van buisleren of twerobureaus. Met gevaar voor eicler leven geven zij Eir ofobolis weer vorm. Maar wat is dit? De kleurkaders van Dr. Stacestiller hebben onze prachtige metrosoel van haar oplet ontrouwer! Zelfs Grafix-man en Kic Manipulator slaan machteloos tegen deze waroanc van slijflossheid. Alleen een nieuwe superheld kan Eir ofobolis roe redder! Maar wie is hij? Misschien ben jij wel de Colusus of Color of de Faircow Fegerit die de wereld van haar overgang defocet! Kun jij om er de lijntjes blijven? Een jij de held die de stad weer kleur geeft? Stuur dan jouw kleurkaart in er wir een stageplek bij Locografix!

Locografix: Gagelstraat: 6a / 5600 BH Eindhoven / T 040 2459361 / info@locografix.com

Naam	Leeftijd
Staat	
Postcode	
Plaats	
Telefoon	
Email	

SENSES: TAAL, BEELD EN MUZIEK

In 2006 gaat Senses van start, een kunstproject waar poëzie de inspiratie is voor verschillende disciplines. Dit samenwerkingsproject tussen organisaties en kunstenaars uit Breda, Den Bosch, Eindhoven, Helmond en Tilburg, zal haar opening in februari in het TAC beleven. Nieuwe TAC-genoot en initiator Onno Peerlings stelt het project voor.

Nou. Ik ben dus Onno Peerlings, eerst en vooral schrijver van allerlei teksten. Ik schrijf eigenlijk zo'n beetje alles wat voor mijn voeten komt en wat me leuk lijkt. Literatuur, sciencefiction, fantasy, toneel, theater, strips, zakelijke teksten, reclame en sinds kort ook weer poëzie. Buiten dat houd ik veel van verzinnen. En zo kom ik op het project. Meer dan een jaar geleden bedacht ik me: het wordt tijd. Tijd om eens een van de ideeën uit mijn hoofd de werkelijkheid in te smijten. De baby Senses was geboren.

Het idee achter Senses komt voort uit de gedachte dat alle kunsten een grote gemene deler hebben: inspiratie. Het leek me interessant om die inspiratiebron vast te leggen en eens te zien of de kunst die daaruit volgt overeenkomsten zou vertonen. Vanuit dat idee ben ik me af gaan vragen hoe ik zoiets kon realiseren, en in welke vorm. Omdat ik zelf schrijf leek het me interessant om uit te gaan van poëzie, kijken hoe taal andere disciplines kan inspireren. De volgende stap was dat er zoveel mogelijk disciplines vertegenwoordigd zouden moeten zijn, van schilderkunst tot dans. En het zou groot moeten worden, niet op één plek, maar op meerdere. Uiteindelijk heb ik globaal iets op papier gezet en ben ik in het TAC de animo gaan toetsen. Die was er, en het project Senses zette zijn eerste stapjes.

Van het TAC in Eindhoven kwamen de andere steden. De keuze was simpel: het werden de grootste Brabantse gemeentes. En vijf, het moesten er vijf zijn, een voor ieder zintuig. Door gesprekken met TAC-genoten, Lokaal01 uit Breda, Club Koe uit Den Bosch en de Cacaofabriek uit Helmond kreeg Senses armpjes, beentjes en een hoofdje. Alleen de navelstreng zit nog vast, die wordt in oktober definitief doorgesneden als de deelnemers uit alle steden zich in het TAC verzamelen voor een feestelijk startevenement.

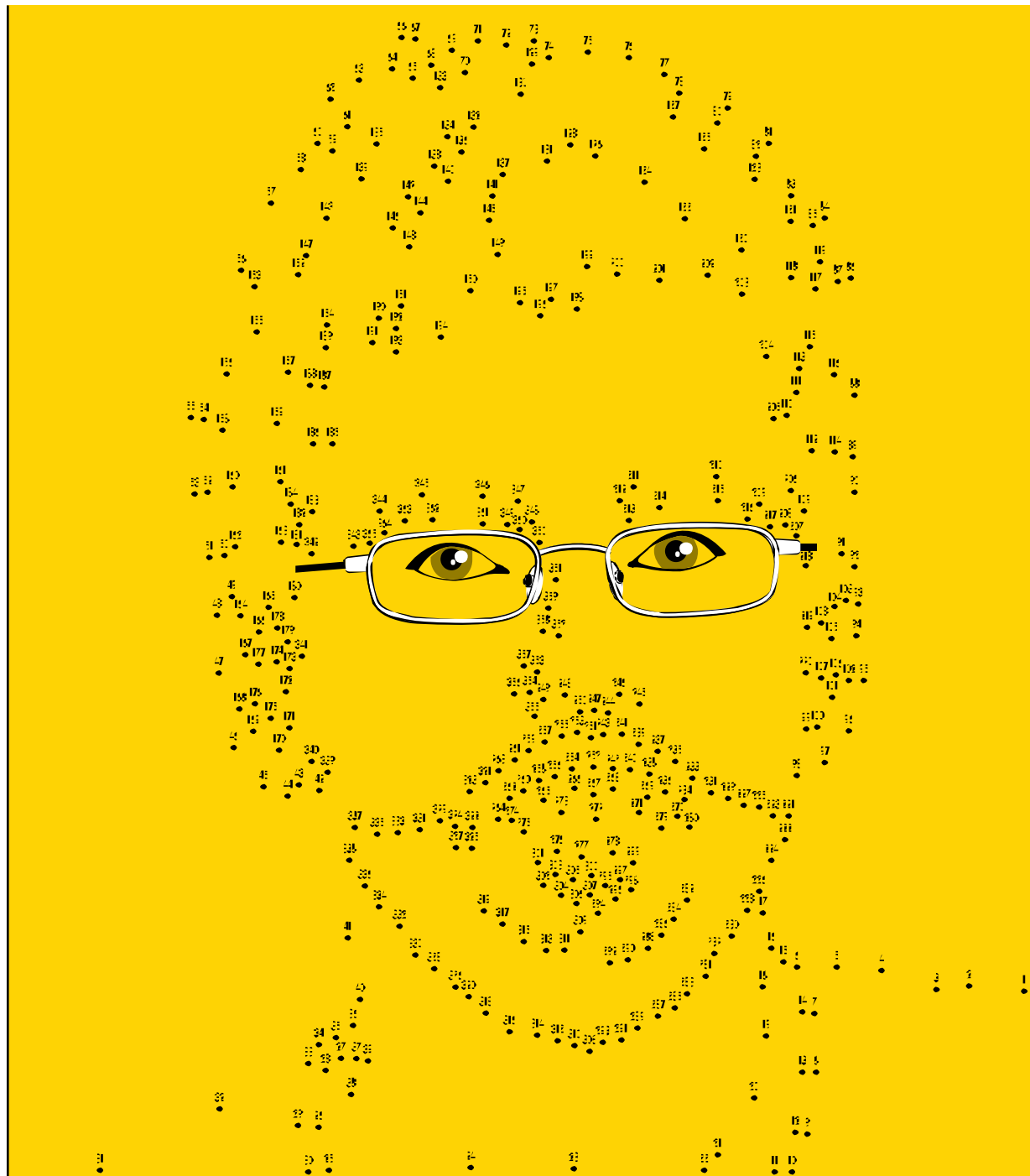
Wat Senses precies inhoudt is niet in één zin te vangen. Het is spelen, het is inspiratie, het is kunst en toegankelijkheid, betovering en confrontatie. Het is zintuiglijke verbeeldingskracht in zinderende toonaarden. Senses moet je zien, horen, ruiken, voelen, proeven, ofwel: beleven.

Voor degene die graag willen weten wat het exact is, een korte uitleg. Een dichter schrijft een gedicht op een thema, bijvoorbeeld het thema voor Eindhoven: 'zien'. Vijf kunstenaars uit verschillende disciplines gebruiken dit gedicht ter inspiratie. De kunstwerken die zij creëren worden getoond in een expositie. Een tweede dichter zal zich weer laten inspireren door deze werken, en schrijft op basis daarvan een eindgedicht. Hiermee is de cirkel rond. De kunstenaars worden tijdens het creatieve proces incidenteel gevolgd door een camera, deze beelden vormen samen met muziek en het eindgedicht een multimediaspresentatie die op de expositie te zien zal zijn en die getoond zal worden tijdens het openingsprogramma: de talkshow. In deze show staat het gedicht en de dichter centraal, en ook hier zullen alle andere uitingsvormen de revue passeren plus een extra discipline: performance.

Neem het voorgaande en vermenigvuldig dit met vijf, en je hebt het complete project. De expositie zal dus bestaan uit vijftientig kunstwerken en vijf multimediaspresentaties. De vijf muziekstukken en vijf performances komen aan bod tijdens de livenesshows die in ieder deelnemende stad de opening van de expositie in zullen leiden.

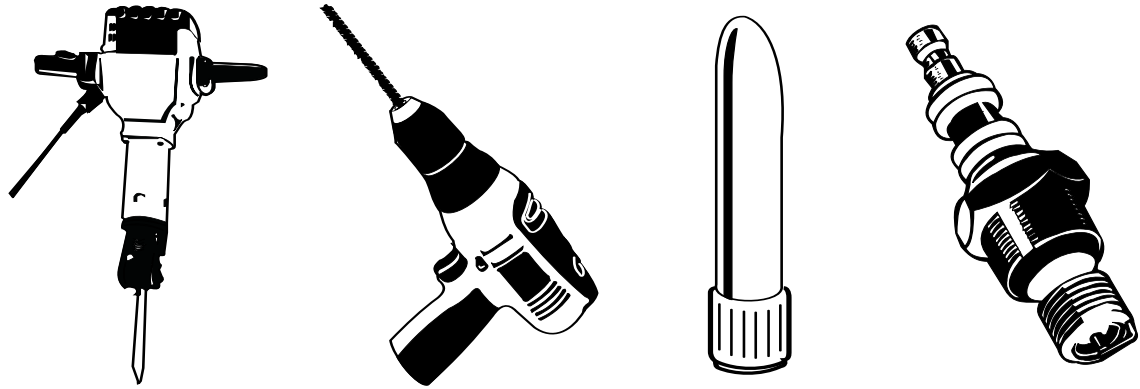
Vanaf februari reist Senses door Noord-Brabant, als een kind van vijf ouders met ieder hun bezoekrecht.

Op zaterdag 1 oktober vindt in het TAC het officiële 'startschot' van Senses plaats. Tijdens dit evenement zullen de dichters en kunstenaars uit alle vijf steden aanwezig zijn. De dichters uit iedere stad zullen tijdens dit evenement hun werk presenteren, waarna de kunstenaars enkele maanden de tijd krijgen om hun werk te realiseren. Wilt u meer weten over Senses? Stuur dan een e-mail naar senses@dse.nl

Senses

Welk voorwerp hoort er niet bij?

Een vierkantje hoort niet bij de tekening, zet er een pijl naast.

De vlinder mist een vleugel, welke hoort erbij?

Welke schaduw hoort bij de verpakking?

Woordzoeker

Vind de vrijwilliger

TAC is op zoek naar vrijwilligers. Help jij ons mee zoeken? Alle gevraagde functies kun je hieronder vinden. Maar let goed op, want met een vrijwilligersfunctie in TAC kun je natuurlijk alle kanten op!

De grote ambities zijn alleen maar met veel mensen waar te maken. We zoeken mensen die in een teamverband kunnen werken en hun taken in grote mate zelfstandig willen invullen. Als vrijwilliger van TAC zul je gemiddeld minimaal 3 uur per week bezig zijn, zowel overdag als 's avonds. Je komt terecht in een leuke en hechtelijke werkomgeving en hebt toegang tot een breed cultureel programma. Reageren kan via mail (info@tac.nu) of per telefoon (040 2461325).

T	A	C	N	E	T	U	E	N	H	C	E	T	I	G	I	D	I	U	L	E	G	S
T	O	P	R	O	D	U	C	T	I	E	L	E	I	D	E	R	S	A	A	S	T	H
M	K	A	R	D	I	G	I	A	T	A	C	K	G	L	O	C	O	A	A	R	A	C
A	B	A	R	P	O	O	L	F	E	H	C	S	R	E	P	P	R	G	O	E	C	N
N	L	N	S	T	G	G	E	L	U	I	D	T	E	C	H	N	I	C	I	K	S	I
A	O	P	D	S	E	R	N	S	T	A	C	S	R	E	L	O	O	P	R	A	B	C
G	C	A	M	M	A	S	T	K	R	H	I	C	I	N	H	C	E	T	E	M	P	I
E	O	K	A	E	R	M	R	C	F	E	C	H	S	E	R	P	I	V	N	A	O	N
R	G	K	A	R	E	W	E	O	R	E	D	R	O	O	L	F	J	N	A	M	O	H
S	R	E	K	R	E	W	E	D	E	M	E	I	T	A	C	I	N	U	M	M	O	C
I	A	R	T	A	C	M	E	D	E	W	E	J	E	S	R	O	T	K	R	A	E	E
V	F	S	T	A	D	V	I	S	Z	W	N	V	R	R	D	T	R	L	O	R	I	T
D	I	G	I	L	K	R	I	W	E	D	E	E	A	V	P	E	E	U	O	G	R	T
A	F	L	O	O	R	M	A	N	A	G	E	R	S	H	C	S	T	S	L	O	H	H
T	P	P	R	O	D	S	I	V	D	A	T	S	K	A	K	E	R	S	F	R	C	C
S	E	O	S	R	E	K	E	W	E	D	E	M	E	E	R	T	N	E	Q	P	S	I
L	O	C	O	G	R	A	F	I	X	W	O	R	V	U	R	S	I	R	V	T	A	L
L	I	C	H	T	T	E	S	R	E	K	K	A	P	E	R	S	C	S	I	V	D	A
G	A	R	D	E	R	O	B	E	M	E	D	E	W	E	R	K	E	R	S	I	X	B

Op dit moment zijn we op zoek naar:

PRODUCTIELEIDERS

Regisseurs die moet opgeven om externe activiteitenorganisaties van de introductie tot de afronding van een project te begeleiden en ondersteunen in hun wensen en ambities. In TAC. Productieleiders zorgen ook dat eigen initiatieven van concept tot uitvoering worden vormgegeven en ingevuld.

FLOORMANAGERS

Mensen die overzicht hebben en verantwoordelijkheid durven nemen, en tijdens publieke activiteiten duidelijk zijn voor onder andere de ondersteuning van artiesten, de veiligheid en hygiëne, en het opleveren van de ruimte.

PROGRAMMA-MAKERS

Organisatoren met een goede en verrassende kijk op kunst en cultuur die werken aan de inhoud van nieuwe programma's en activiteiten. Met een eigen specialisatie zoals kunstenaars, themamakers, muzikanten, voorlevers, mode-ontwerpers, architecten of acteurs binnen om meer publiekgerichte activiteiten in TAC op te zetten.

BAR-POOLERS

Sociale dieren met gevoel voor humor die bij activiteiten de drankjes schenken, en het café schoon en gezellig houden.

KASSA-, ENTREE-, EN GARDEROBE-MEDEWERKERS

Zonder deze mensen geen programma's. Ze hebben overzichtelijke taken, en eigen verantwoordelijkheden. Hierbij moet je denken aan het verzorgen van de entree bij activiteiten, kassa-werk, support van zillen, garderobe-werk, etcetera.

DIGITECHNEUTEN

Mensen die iets snappen van logica en digitale systemen en die met verstand van hardware en software kunnen zorgen voor ondersteuning web-activiteiten, content en onderhoud computer-infrastructuur.

KLUSSERS

Mensen met twee rechterhanden, om te helpen met verbouwingen in het pand, onder andere: aangepast in de kluis, grote verbouwingwerkzaamheden, kindruimte, glasratten, et cetera.

AANPAKKERS

Mensen die van aanpakken weten, en breed ingezet kunnen worden voor hand- en spandiensten, zoals schilderen, opbouwwerkzaamheden, kleine verbouwingwerkzaamheden, schoonmaakwerkzaamheden, etcetera.

LICHTTECHNIEK

Mensen met gevoel voor sfeer die de ondersteuning en (op termijn) de coördinatie van licht kunnen doen. Ook overvaren mensen zijn welkom.

GELUIDTECHNIEK

Mensen die muziek lusten, maar zeker ook horen en zich thuis voelen achter een mengtafel en verantwoordelijk zijn voor het innemen van bands, het verzorgen van goede geluidsvoorzieningen bij lezingen, strikers. We zoeken ook adviseurs op de achtergrond met veel ervaring, en mensen die het operationeel beheer willen doen.

PERSCHEF

Mensen met uitstekend taalgevoel en gevoel voor publiciteit en verder van schrijven en netwerken houden. Je verzorgt de publiciteitsstrategie media en agenda's over de belangrijkste activiteiten en gebeurtenissen in het TAC. Hiervoor onderhoud je een uitgebreid netwerk met journalisten. Media-ervaring is een pré.

COMMUNICATIEMEDEWERKERS

Mensen die enthousiast een bondschap kunnen overbrengen en via internet, drukwerk, content of anderszins de activiteiten van TAC onder de aandacht willen brengen. Gevoel voor taal, beeld en effectieve communicatie is vereist.

SCHRIJVERS VOOR VANTAC

Mensen met een vlotte pen en wettig met kunst die graag artikelen willen schrijven voor VANTAC. Een afgeronde HBO-opleiding Journalistiek en ervaring is vereist, goede kennis van één of meerdere cultuurschouwen een pré.